



กรรมฐานแก้กรรมได้อย่างไร ?

โดย พระธรรมสิงหบุราจารย์

(หลวงพ่อร์ญู ฐิตธมฺโม)

ขอเจริญพร บรรดาญาติพี่น้องและคณะอาจารย์วิทยาลัยครูชนบุรีและผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่าน ขอเจริญสุขนุกศึกษาที่มาปฏิบัติธรรมทุกคน วันนี้จะแสดงธรรมะในเรื่องกฎแห่งกรรมและกรรมฐานแก้กรรมได้อย่างไร ขอให้ท่านทั้งหลายได้ตั้งใจฟังธรรมสืบไป

คำว่า กฎแห่งกรรม แปลว่าอะไร กฎ แปลว่า ต้น และผลึก กรรม แปลว่า การกระทำ แต่ละราย แต่ละรูปไม่เหมือนกัน ทำดีก็ค้ำไปทางดี ทำชั่วก็ค้ำไปทางชั่ว กฎ ตัวนี้คือ กฎแห่งธรรมชาติ กฎ แปลว่า กตกลงไปและค้ำขึ้นมา ถ้าหากเรามีคุณธรรมได้บรรมมาดีแล้ว มันจะค้ำและผลึกไปในทางดีให้มีปัญญาถ้าการกระทำของเราไม่สมส่วนควรกันไม่สมเนื้อสมน้ำ เพราะจิตใจที่อบรมมาไม่ดี มันจะค้ำไปในทางที่ไม่ดีและกดให้จมลง ให้ต่ำลงไปโผล่ไม่ขึ้น

อาตมาประสบมามากหลาย บางคนไม่สนใจในเรื่องกรรมดี กรรมชั่ว ต้องการอายุมันขวัณยู่น ต้องการให้มีมีความสุข ผิดพรณผ่องใส ต้องการให้สุขภาพอนามัยดี และต้องการให้กิจการสำเร็จตามเป้าหมาย แต่เขาไม่ได้สร้างเหตุผลที่จะส่งผลให้อายุยืน กลับไปทำให้อายุสั้น ไปฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เบียดเบียนชีวิตเขา อาฆาต เคียดแค้นผูกพยาบาท ริษยา รับรองผู้นั้นจะอายุสั้น พลันตายตั้งแต่อายุยังน้อย

พระท่านสอนไว้ว่า “กัจจโฆ มนุสฺสสปฏิลากโ” การเกิดเป็นมนุษย์แสนจะยาก ลำบากเหลือเกินที่จะเกิดมาโสภากาศ์ มีหน้าตาดียิ่งหายากที่สุด ท่านต้องมีญาณมา มีปัญญามา มีวิชามา มีความรู้ของมนุษย์ คือมีคุณสมบัติมนุษย์ครบ คือ

คุณธรรม มีศีล ๕ ครบ จึงจะมาเป็นมนุษย์ที่โสภาได้

บางคนมีศีลมาไม่ครบ มีคุณสมบัติไม่ครบ เกิดมาจี้รีวี่เห่ บางคนเกิดมาง่อยเปลี้ยเสีเยา บางคนดาบอดหูหนวก บางคนแถมยังปัญญาอ่อนอีก บางคนเฒ่าแก่ชราเป็นอัมพาต

บางคนมีทานดีมาแต่ชาติก่อน ก็เกิดมาเป็นลูกมหาเศรษฐีมั่งมีศรีสุข แต่เมื่อชาติก่อนเขาได้ทำการเบียดเบียนสัตว์มา ชาตินี้จึงสามวันดีสี่วันไข้ เข้าโรงพยาบาลไม่พัก มีเงินก็ช่วยไม่ได้ บางคนไม่ได้สร้างเหตุแห่งปัญญา มา ถึงเกิดเป็นลูกเศรษฐี เงินก็ซื้อวิชาไม่ได้ เงินก็ช่วยลูกเรียนเป็นดอกเตอร์ไม่ได้ เพราะเหตุใด เพราะทำบุญมาไม่ครบ

บางคนบ้านใหญ่โตราวกับวัง แต่กินข้าวกับน้ำดาไม่วันแต่ละวัน ท่านทั้งหลายโปรดทราบ เรื่องสังข์ทองเป็นปริศนาธรรม หกเขยคือหน้าโง่ โง่ทางอายคนนะ ดาโง่ ไม่มีกำหนดเห็นหนอ เห็นด้วยโง่ๆ ไม่เห็นลึกซึ้ง ไม่เห็นนิสยใจของคนไม่เป็น คุณคนให้ดูหน้า คุณฟ้าให้ดูเนื้อ คุณเสือให้ดูลาย คุณชายให้ดูพ่อ จะได้ไม่ย่อท้อใจ !

ท่านทั้งหลาย เพิ่งเริ่มเข้ามาปฏิบัติไม่กี่ชั่วโมง จึงอาจจะไม่ลึกซึ้งถึงขั้นที่ดูหน้าดูตาที่จะรู้ได้ คุณคนให้ดูหน้า ดูโหงวเฮ้ง การแนะนำไม่เข้ามาถึงวัดสอนบุญ บาป ทำบุญไปสวรรค์ ทำบาปไปนรกเท่านั้น ต้องสอนแนะนำถึงกรรมฐานแก้กรรมได้อย่างไร ใครเอาไปใช้ปฏิบัติเป็นประจำ จะแก้กรรมได้จริงๆ ถ้าใช้ไม่จริงก็เหมือนถั่วชา เขาให้มาแล้วเอาไปใส่ตู้ไว้ ไม่ค่อยใช้ให้เป็นประโยชน์เลย ตัวเรานี้มีประโยชน์มาก แต่ใช้ตัวไม่เป็น ไปใช้ในเรื่องไร้สาระเสียมาก ไม่ใช่ให้เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง เกิดมาเสียชาติเกิดไม่ประเสริฐล้ำเลิศ ไหนๆ จะตายจากโลกไปก็ต้องมีความคิดติดตัวไปด้วย และทิ้งความดีไว้ในโลกมนุษย์ คือความคิดเป็นตรา ถ้าใครทำกรรมฐานได้ลึกซึ้ง จะรู้เหตุผลของชีวิตได้อย่างดี ที่สุด เป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวัน แก้ไขปัญหาเกิดขึ้นเฉพาะหน้าด้วยกรรมฐาน

บางคนชอบไปหาหมอ ดู หมอพูดบอกว่าต้องสอบได้ทีหนึ่ง แต่ปรากฏว่า สอบตก หมอพูดว่า สอบตกกลับสอบได้เพราะเราขยัน เราต้องสร้างความดีให้กับดวง หาใช่ดวงทำให้เราดีไม่ ต้องสร้าง อยู่เฉยๆ ดีได้อย่างไร มันต้องเกิดจากการกระทำ คือกฎแห่งกรรมนั่นเอง

การสร้างความดีให้กับดวง ก็คือสร้าง ศีล สมาธิ ปัญญา ให้เกิดขึ้นแก่ตัวเรา แล้วเราจะอบอวล ทวนลม ผู้ที่มีสมาธิจะเป็นคนขยันหมั่นเพียร และเป็นผู้มีปัญญา คนที่มีปัญญาแหลมลึก แหลมหลักต้องมีสามคม

คมกริบ ไว้ภายในจิต ไม่บอกใคร แสดงออกในเมื่อมีความจำเป็นจะต้องใช้

คมคาย มันยังเป็นหลุม เป็นบ่อ ไม่เสมอ ก็เอาน้ำมาเทง อย่างนี้เป็นต้น

คมสัน มันต้องใช้ขวานดอกข้างลงไป จึงจะเข้าเรียบร้อยดี นี่มันมีในลักษณะศีล สมาธิ ปัญญา ครบ ศีล คือ สถาปนิก ออกแบบพื้นฐานให้คนชอบ

สมาธิ คือ วิศวกร รู้วาระจิต รู้จักนำหนัก รู้จักชั่งดวงวัด รู้จักวาระจิตของคนในฐานะเช่นไร ควรทำกับเขาอย่างไร รู้จักกาลเทศะ รู้จักบาป รู้จักบุญ รู้จักคุณ รู้จักโทษ รู้จักสิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ที่วิศวกร

ปัญญา คือ นายช่าง ลงมือทำทันที มิได้รอรีแต่ประการใด

ถ้าใครเป็นทั้งสถาปนิก วิศวกรและนายช่างแล้ว รับรองคนนั้นเอาตัวรอดปลอดภัยในอนาคต บางคนเกิดมาแต่ชาติก่อน นิสัยดีมีปัญญาในโลกมนุษย์นี้ เขาก็จะมีแต่ความเจริญรุ่งเรือง ถึงจะเกิดในบ้านยากจนก็สามารถเป็นรัฐมนตรีหรือเป็นใหญ่เป็นโตได้ เพราะสติปัญญาที่สร้างมาแต่ชาติก่อน คนเราก็มีทั้งถูกและแพง มีทั้งเก้และดี มีทองคำก็มีทองชุบ มีหลวงพ่อก็คือมีหลวงพ่อกึ่งเทียม คนดีหายากคนเก้เยอะ มีน้อยเหลือเกินที่จะคิดเห็นชัดและเห็นไกล อย่างนี้หายาก ต้องอดทน ต้องฝึกฝนท่านทั้งหลายเอ๋ย จิตนี้ฝึก ได้ขยันก็ได้ฝึกให้ทำงานก็ได้ ฝึกให้ขี้เกียจก็ได้

การเจริญวิปัสสนากรรมฐานจะรำลึกชาติได้ รู้กฎแห่งกรรมที่ผ่านมา จะแก้ปัญหากรรมที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าในกิจประจำวันของเราได้ ถ้าใครเจริญวิปัสสนากรรมฐานโดยต่อเนื่อง สร้างความดีให้ติดต่อกัน สร้างความดี ถูกตัวบุคคล ถูกสถานที่ ถูกเวลา ต่อเนื่องกันเสมอต้นเสมอปลายแล้ว คนนั้นจะได้รับผลดี ๑๐๐% และจะเอาดีในชาตินี้ได้แน่นอน ไม่ต้องรอดีถึงชาติหน้า สำคัญที่ทำความดีผิตสถานที่ ผิตตัวบุคคล และผิตกาลเวลาด้วย ไม่ใช่กาลเวลาที่จะต้องทำไปแล้วไปทำ ไม่ใช่กาลเวลาที่จะพูดแล้วไม่พูด มันก็เสียหาย ถ้าเรานั่งสมาธิอยู่หายใจยาวๆ มีกรรมฐานเป็นการพักผ่อนในร่างกายในตัว เช่น ๑ นาทีหายใจ ๑๘ ครั้ง กำลังนอนหลับเหลือ ๑๕ ครั้ง ถ้าเราทำสมาธิปกติเหลือ ๑๕ ครั้ง ก็เหมือนได้หลับไปแล้ว มันไม่อ่อนเพลียละหทัยใจแต่ประการใด มันจะเข้าภาวะปกติอย่างดียิ่ง จะมีพลังจิตสูง ต่อสู้กับเหตุการณ์และปัญหาได้ ด้วยการฝึกฝนกรรมฐานนี้แหละเพราะฉะนั้นกรรมฐาน แปลว่า การกระทำให้ฐานกายนี้เป็นที่ตั้งของสติ พอท่านทั้งหลายทำจนได้ดวงตาเห็นธรรมวิเศษบางประการ ได้ศีล สมาธิ ลึกซึ้งในจิตใจ ท่านจะเห็นความดีในจิต

รำลึกถึงบุญการได้ สามารถรำลึกชาติได้ จะไม่ลืมพ่อ ลืมแม่ ปู่ย่าตายาย ครูบาอาจารย์ จะสนิทสนมกลมกลืนกันกับครูบาอาจารย์ผู้มีพระคุณทั้งหลาย

นักปราชญ์ท่านสอนไว้ว่า ถ้าเราทำอะไรใครจะไม่นับไม่จำ แต่ใครทำอะไรเรา แม้น้ำด้วยเดียว เราก็กำหนดจดจำไว้ได้ เราจะไม่ลืมบุญคุณของเขา อย่างนี้จะเกิดขึ้นกับนักกรรมฐานที่ขี้ใจ เพราะเหตุที่เราไม่หวังผลตอบแทน แล้วบุญกุศลจะสนองแก่เราเอง เงินไหลนอง ทองไหลมา จะคิดอ่านทำอะไรก็ได้ผลสำเร็จตามเป้าหมายทุกประการ มีแต่ความเจริญ จะได้อยู่ในแวดวงสิ่งแวดล้อมที่ชื่นใจ ไม่มีการทะเลาะวิวาทกัน จะมีแต่สิ่งที่เป็นมงคลในบ้านนี้

อันนี้บางคนทำได้ยาก เพราะสันดานทำไม่ได้ นิสัยไม่ให้ รูปร่างก็ดีๆ นะ แต่นิสัยไม่ให้ บางคนเข้าใจว่าคนอื่นคงเหมือนเรา และเราเหมือนคนอื่นเขา เหมือนไม่ได้ ! เพราะแตกต่างด้วยกฎแห่งกรรม เหมือนกันไม่ได้ ! การแต่งกายก็ไม่เหมือนกัน บางคนชอบทรงนั่นทรงนี่ ถ้าเคยชอบอย่างไร ไปใช้อย่างอื่นมันก็ไม่พอใจ ไม่สบายใจเป็นที่การฝึก เราเคยทำอย่างนี้แล้วไปทำอย่างนั้นมันก็ทำไม่ได้ ก็ธรรมดา เพราะกฎแห่งกรรมนี้มันแยกประเภทของสรรพสัตว์ เหมือนกันไม่ได้ กฎแห่งกรรมสั้นๆ มาจากไหน อาตมาทบทวนได้แล้วขอฝากท่านทั้งหลายไว้ด้วย เราจะดูได้จาก เห็นหนอ ! รู้หนอ คิดหนอ เข้าใจหนอ และกำหนดคติเสสได้ในตัวเรา ธาตุ อายุคนจะโง่หรือฉลาดอยู่ที่ อายุคนจะ ๖ อยู่ที่อินทรีย์ หน้าที่นี้เอง ตา หู จมูก ลิ้น กาย จิต จะโง่หรือไม่โง่ อยู่ที่ตรงนี้

จะฉลาดหรือมีปัญหาอยู่ที่ตา หู.....ทำได้จริงหรือเปล่า กำหนดต่อเนื่องหรือเปล่า เปล่าเลย มันก็ไม่ได้ ก็ได้แค่นั้น ที่กำหนดก็ไม่รู้ด้วย และรู้ไม่จริง ที่ท่านทั้งหลายทำนี่ก็ต้องการเอาเป็นนิสัยปัจจัย เพื่อทำต่อเนื่องต่อไปในอนาคต เพื่อแก้ปัญหาปัจจุบัน จากการกำหนดตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจนี้เอง นี่มันอยู่ตรงนี้ มันโง่หรือฉลาดมันอยู่ตรงนี้เอง ชั้น ๕ รูปนามก็อยู่ตรงนี้เองเพราะฉะนั้นการกระทำของแต่ละท่านนี้ เราดูได้จากตัวเรา สังเกตได้จากตัวเรา เจริญกุศลภาวนามีหน่วยกิตครบ เราจะรู้ได้เองว่าตัวเรามีปาณาติบาตคิดตัวมา ๖๐% เราจะต้องรับใช้หนี้ในชาตินี้แน่

รับใช้หนี้อะไร ก็หมายความว่าเราจะต้องโดนรถชน เราจะต้องโดนฆ่าตาย เราจะต้องโดนใส่ร้าย มันจะบอกเราเอง ก่อนที่จะไปบอกคนอื่นเขา อันนี้อาตมาก็ได้ประสบมาเป็นต้น เช่นมีปณาดิบาดฆ่าสัตว์ติดตัวมา ๖๐% เรารู้แจ้งแก่ใจ รู้วันตายว่าจะต้องตายอย่างไร รถชนตาย โคนยิงตาย โคนอุบัติเหตุตาย เป็นต้น

จะโดนง้อเปลี่ยเสี่ยา โคนทรมาน โคนหนอนกินจนชีวิตหาไม่ มันจะบอกเหตุการณ์ชัดในตัวเราก่อน

ในเมื่อบอกตัวเราได้ คุณอื่นมันก็บอกได้ เราอ่านภาษาอังกฤษที่นี้จบ ไปอ่าน เอ บี ซี ที ไหน มันก็ต้องผสมสระ ผสม อักษรเข้าแล้วก็แปลความหมายของศัพท์ได้ นั่นแหละเช่นเดียวกัน

เราจะรู้ได้ว่าเห็นหนอ คนนี้มีปณาดิบาดคิดมากก็จะรู้ได้โดยว่า กฎแห่งกรรมคนนี้จะต้องเป็นอัมพาต คนนี้ต้องไป อุบัติเหตุ คนนี้ไปโดนรถชนตาย มันบอกชัดเจน มีประโยชน์มากสำหรับผู้ทำได้ มันมีประโยชน์อย่างนี้

ถ้าเราเจริญกรรมฐาน เราจะรู้กฎแห่งกรรมได้ตอนมีเวทนา คนไหนอดทนต่อเวทนาได้ กำหนดผ่านเวทนาได้ เราจะรู้ ได้ว่าทุกขกรรมานที่ผ่านนั้นไปทำกรรมอะไรไว้ มันจะมีกรรมอะไรมาแทรกซ้อน มันจะบอกเราเอง อันนี้มีตัวอย่างที่ อาตมาประสบการณ์มากมาย เช่น อทินนาทาน

เบียดเบียนทรัพย์เขามาซะ แล้วก็ไปเบียดเบียนสัตว์ด้วย ทุกอย่างเอาหมดมักได้มักง่าย รุกหวั่น ไรค์ันนา ลักเงินลัก ทอง โจรกรรมเล็กๆ น้อย สะสมหน่วยกิตนิสัยไม่ดี นิสัยเคยชินในการลักขโมย ไปเบียดเบียนทรัพย์ เหมือนเศรษฐีมี เงินแล้วไปบ้านเหนือบ้านใต้ ก็ต้องหยิบมิดเขามา หยิบโน่นใส่พกใส่ห่อมา จนได้คือนิสัยสันดาน มีเงินแล้วยังต้อง ไป ลักของเขไปอีก ไปเบียดเบียนเขไปอีก เบียดเบียนคนจนอีก ทำนองนี้เป็นต้น

กฎแห่งกรรมจะบ่งบอกออกมาเป็นตุเครื่องคอมพิวเตอร์ว่า คนนี้ได้เงินได้ทองมาแล้วต้องถูกโจรกรรม ต้องถูกคนลัก ตีชิงวิ่งราว มิฉะนั้นไฟจะไหม้บ้าน ไม่เคยคิดแม้แต่รายเดียว อาตมาเคยตายไว้ คนนี้ระวังนะโยมเคยถูกโจรกรรมไหม โยม ไม่ถูกเลยล่ะ ระวังอันเดียวคือไฟไหม้บ้านหมดเนื้อประดาตัว แล้วก็จริงด้วย อันนี้เห็น ได้ชัด

นี่แหละท่านทั้งหลาย ทำให้มันจริง จะเห็นจริง ทำไม่จริง จะเห็นจริงได้อย่างไร ต้องเห็นจากตัวเราออกมาข้างนอก เรา รู้ตัวว่าเรามีเวรกรรมประการใด ก็ใช้หนี้โดยไม่ปฏิเสธทุกข้อหา จิตต่อโหสิกรรมได้ ยินดีรับเวรรับกรรมได้ โดยไม่มี ปัญหาใดๆ

กาเมศุมิฉาจาร ถ้าเรารู้ตัวเอง นั่งเจริญกุศลภาวนา มันจะบอกว่าอดีตชาติ ไปปู่ย่ามา ฐู่สาวนานาประการ ผัวเขา เมียเขา นานาชนิด มีข้อคิดหลายอย่าง

มาในชาตินี้ เราก็มาลำบากลำบากในครอบครัวหาความสุขไม่ได้เลย มีสามีก็เป็นของเขาหมด มีภรรยาก็มีชู้หมด และ ครอบครัวต้องหายนะ ทะเลาะวิวาทกัน ไม่ใช่คู่สร้างคู่สม กลายเป็นคู่วิวาทกัน และจะต้องแตกแยกหย่าร้างกันไป ถึง จะมีลูกด้วยกันแล้ว มีทั้งเขยสะใภ้แล้วก็ตาม จะต้องแยกกันไปตามกาลเวลา จากการกระทำของเราแน่นอนที่สุดบาง ท่านเป็นผู้ชายแพ่ๆ ปู่ย่าผู้หญิง ทำให้เขาซ้ออกซ้าใจหลายชาติที่ผ่านมา เกิดมาในชาตินี้ต้องเกิดมาเป็นผู้หญิงโสเภณี ก่อนจะตายต้องให้หนอนกินก่อน มีจริงที่จดไว้หลายราย ถ้าท่านไม่เชื่อลองไปทำคุณะ มีความหมายอย่างนี้

นอกเหนือจากนั้น หลอกหลวง โลกหวังเอาลาภเขา หลอกหลวงเขาตลอดรายการ พุดเท็จ พุดส่อเสียด พุดคำหยาบ เพ้อเจ้อ

เลี้ยวตลอดเกี่ยวกับวิญญานมาในชาตินี้ รับรองอย่าปฏิเสธ ไม่ช้าเราต้องโดนหลอกเอาเงินไป โดนหลอกเอาโน่นไป โดนหลอกเอาโน้ไปอย่างแน่นอน ใครเป็นผู้หลอก ผู้ใกล้ชิด ญาติมิตรหรือเพื่อนฝูง เขามาเกิด จะต้องสนองงานในกฎแห่งกรรม ก็มาหลอกเอาของเราไป และเราไม่ต้องติดตามของนั้นแน่นอนที่สุด เพราะเราไปหลอกเขามาก่อนอย่างนี้เป็นต้น

สุรามรีย เครื่องคองของเมานานาชนิดทุกประการ ถ้าเรานั่งภาวนาเราจะรู้ตัวเองว่า อดีตชาติเราเสพยาไหม ถ้าคิดมา ๖๐% รับรองว่า เราไม่ต้องเรียนอะไรเลย เรียนไม่ไหวแล้ว และเป็นโรคปัญญาอ่อน ไปเรียนอะไรก็ไม่จบ หลักสูตรมัธยมศึกษา แน่แน่นอนและเป็นความจริงด้วยเราต้องแก้กรรมของเราเสีย อ้อ ! ปาณาติบาตเมื่อชาติก่อนคิดมาเรายังไม่ยอมเปลี่ยนเสียในขณะนี้ เราจะต้องรับสนองผลงานในโอกาสหน้า เราก็รีบบำเพ็ญกุศล ด้วยการปฏิบัติกรรมฐาน

เราก็มาบำเพ็ญทานศีลและภาวนา สวดมนต์เป็นนิจ อธิษฐานจิตเป็นประจำ อโหสิกรรมเสียก่อนและเราก็แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย ที่เราไปสร้างกรรมมาครั้งอดีต รู้บ้าง ไม่รู้บ้าง รู้เท่าทันหรือไม่เท่าทันก็ตาม ถ้ารู้เท่าไม่ถึงการณ์เช่นนี้แล้ว ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า มันก็จะน้อยลงไป ยกตัวอย่างอาตมาเป็นต้น

อาตมารู้ตัว ๖ เดือน ก็ขออโหสิกรรมทุกวัน ว่าเราก็ไปหักคอนกมามากหลาย เราก็บอกว่า ฟอนกเอี้ยตอนที่ข้าพเจ้าเป็นเด็กรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อย่าเอาโทษเราเลย ขอให้โทษเราลดลงไป ให้อภัยโทษเถิด เหมือนให้การกับศาลรับสภาพจะนั้นศาลจะเมตตาเราที่ให้ความสะดวกในการพิจารณาของศาล จึงลดโทษลงไปอีก ๖๐% เราอาจจะรอดจากความตายได้เลยก็เตรียมให้รถขนคอกหักหมุนได้ แล้วก็กลับมาใช้เวรกรรมให้สิ้นสุดในชาตินี้ชาติเดียวเท่านั้น ผ่านจากหนักเป็นเบาได้ คือมิได้ปฏิเสธทุกข้อหาด้วยกรรมฐาน แก้กรรมได้อย่างนี้ โดยรู้ตัวของเราเอง

ญาติโยมผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่าน ถ้ามีเวทนาจต้องสู้ กำหนดให้ได้ ปวดท้อง ปวดขา หรือปวดตรงไหน ปวดหนอ ดายให้ตาย เดี่ยวท่านจะเห็นกรรม เมื่ออดีตชาติท่านทำอะไรไว้ท่านจะโล่งใจนะ ท่านจะดีใจเดี่ยวท่านจะได้แก้กรรมด้วยการแผ่เมตตา อโหสิกรรม ข้าพเจ้าจะไม่ปฏิเสธกรรมทุกข้อหา นี้กรรมฐานแก้กรรมอย่างนี้

บางทีเรามีเวทนาน้อยเล็กน้อย ไม่รู้จะแก้อย่างไร ครูอาจารย์เขาบอกกำหนด ปวดหนอๆ นักศึกษาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาที่นั่งปฏิบัติ เดี่ยวนี้จบปริญญาโทเป็นอาจารย์ที่ขอนแก่นไปแล้ว ปวดหนอๆ ปวดหนักเข้ามาบอกแม่ยุพิน บอกหนูไม่หาย แม่ยุพินให้กำหนดต่อไป พอวันที่ ๓ นี้ก็ขึ้นได้ เมื่ออยู่ชั้นประถมสอง ประถมสาม หักขาเขียด หักทั้งเป็น ใส่เกลือทั้งเป็น กำหนดหนักเข้าให้อโหสิกรรม แผ่เมตตาให้สัตว์เสีย นี้แหละกรรมฐานแก้กรรม ก็เลยเบาลงไปและหายวับไปกับตา ไม่ปวดขาอีกต่อไป

เขาบอกว่าไปหักขาขาเขียดและปวดขาขามาตลอด พออโหสิกรรมว่าไม่ปฏิเสธ เราไปหักขาเขามาจริง เราปวดอย่างนี้ เขาก็ต้องปวดอย่างนั้นแหละ เราก็ต้องใช้หนี้ด้วยการปวดไป ทรมานพอสมควรแก่เวลา และเรากำหนดจิตแผ่เมตตาต่อเมื่อออกจากกรรมฐาน อโหสิกรรมเสีย นี้เรียกว่า กรรมฐานแก้กรรมอย่างนี้ สามารถจะไม่ปวดอีกต่อไปแล้ว

บางคนปวดตา บอกว่า “ไม่แทงตา ไม่แหลมมาแทงตาปวดเหลือเกิน” กำหนดเข้าโยม ไม่มีใครไปแทง กำหนดเสีย นึกถึงคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นคนข้างวัดนี้เอง แต่ไม่เคยทำกรรมฐาน เดี่ยวภาพนิมิตออกมาทันที

โยมคนนี้อายุ ๗๐ กว่าแล้ว ภาพนิมิตออกมาว่า เมื่อยังแข็งแรงอยู่ มาลักหน่อไม้วัดนี้ หน่อไหนที่เอาไม่ได้ เอาไม้

แหลมแทงให้มันเสีย ทางหน่อไม้วัดเลย ตัวเองก็ต้องปวดตาอย่างนี้ พอรู้ชัดเข้าก็ขอโหสิกรรม พระสงฆ์อนุโมทนา และให้ยาปวดตาจนชีวิตหาไม่ นี่กรรมฐานแก้กรรมอย่างนั้น

บางคนไม่รู้พอปวดก็เลิกไปเลย ไม่เอาแล้ว ชอบสบาย รับรองท่านจะไม่รู้จักแห่งกรรม เดียวจะว่าอาตมาหลอกไม่ได้ นะ อาตมาผ่านมาแล้วนะ ขอฝากผู้ปฏิบัติธรรมไว้ด้วย

เป็นคนจริงหรือเปล่า ถ้าจริงต้องได้ผลแน่ อย่างหนูที่วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา เจริญวัยชันษาพอดี ผู้ที่ไม่ได้รับราชการครู แต่เรียนวิชาครูไม่จำเป็นต้องเข้าครูเสมอไป เพราะวิชาครูเป็นหลักสำคัญมาก เป็นศูนย์กลางอันสำคัญ ที่เรียนเข้าไว้ สามารถจะเลื่อนยศตำแหน่งได้

มีจำทหารคนหนึ่ง มีฝึกกรรมฐานที่นี้ สอบวิชาครูได้ปริญญาตรี บัดนี้เลื่อนเป็นนายร้อยโทแล้ว อาตมาช่วยบอก เจ้ากรม กรมยุทธศึกษาทหารบก เดียวนี้เป็นร้อยเอกไปอีกคนหนึ่ง

อย่างท่านทั้งหลายเป็นทหาร เป็นฝ่ายอะไรก็ตามมีประโยชน์นะ แต่ท่านไม่นั่งกรรมฐานจริง ก็ไม่ทราบประโยชน์ตัวเอง อันนี้ช่วยไม่ได้ นี่เห็นว่าคุณงานได้หมดแล้ว บรรลุได้หมด เจริญกรรมฐาน เป็นผลงานกฏแห่งกรรม แก้กรรมได้คนที่เห็นเขา ยังใช้หนี้ไม่หมด สร้างความดีไม่ขึ้นหากินไม่ขึ้น บางคนหาเงินโดยค้าขายร่ำรวยจริง แต่เก็บไม่อยู่ ทำอย่างไรก็ไม่อยู่ ไม่รู้ไหลออกไปทางไหนหมด

อาตมาก็ดูให้ บอกให้มานั่งกรรมฐานเสีย แก่กรรมนี้ ก็ได้ความว่าสร้างเวรสร้างกรรมมากยังใช้ไม่หมด พอใช้เวรใช้กรรมหมด โหสิกรรมแผ่เมตตา บำเพ็ญกุศลเสร็จเรียบร้อยแล้ว นี่เงินเก็บอยู่ละ เป็นเศรษฐีได้ นี่กลายเป็นคนมีเงินมีทองไปแล้ว นี่แหละใช้หนี้ใครไม่หมดไม่เจริญหรอก ทำไม่ขึ้น ขอฝากไว้สั้น ๆ นะ บางคนมาถามว่า "ฉันมีเวรมีกรรมอะไร"

“มานั่งกรรมฐานซิโยม จะได้รู้”

“โอ๊ย ฉันไม่มีเวลา ไม่ว่าง”

แต่เวลาไปคุยบ้านเหนือบ้านใต้ว่างคืน คุยกันที่นั่นแหละว่าง ไปสร้างความชั่วว่าง แต่สร้างความดีไม่มีใครว่าง ถูกต้องแล้วน่าเห็นใจ เพราะคนเราจะดีเหมือนกันทุกคนไม่ได้ แล้วแต่วาสนาบารมี คนที่ไม่มีบุญวาสนา มันทำยาก อาตมาก็เห็นใจด้วยคนเราที่จะดีมาสร้างความดีดีขาก เพราะเหตุการณณ์แล้ว คนนั้นไม่มีบุญ ไม่มีวาสนา เขาจึงทำยาก อย่าไปว่าเขาเลย เพราะไม่มีวาสนา ทำอย่างไรก็ไม่ขึ้น และทำไม่ได้ด้วย

ขอเจริญพรให้ญาติพี่น้องได้ทราบว่า กรรมฐานแก้กรรมได้ มีนายทหารคนหนึ่ง ยศร้อยโท อยู่ศูนย์การทหารปืนใหญ่ มาบวชที่นี้ พ.ศ. ๒๕๐๐ มีลูกผู้หญิง ๒ คนแล้ว ปู๋ยุ่อยู่กับผู้หญิงจริงๆ ไม่เชื่อบุญเชื่อกุศล ไม่เชื่อเวรเชื่อกรรมด้วย อาตมาบอก “ผู้บังคับหมวด อาตมาขอบิณฑบาต สึกหาลาเพศแล้ว อย่าไปยุ่งกับผู้หญิงเขานะ”

“โอ๊ยหลวงพ่อก่อน ผมไม่เชื่อ ไม่มีทางหรอก สนุกสนานไปชั่วครวญเท่านั้น ตอนตายแล้วมันก็สูญ จะไปเกิดที่ไหนอีก ที่ผมมาบวชที่นี้ไม่ใช่เพราะศรัทธา นะ แม่ให้มาบวช แม่บอกว่าสำเร็จนักเรียนนายร้อยแล้วบวชให้แม่หน่อย เลยผมก็ไปมีครอบครัวเสียก่อน”

“เอาละผู้หมวด ไม่เชื่อเอาตามาไม่เป็นไรนะ จดไว้นะไม่มีลูกผู้หญิงบ้างก็แล้วไปนะ”

“โอ๊ย ผมมี ๒ คนแล้ว”

“จดไว้เผื่อจะมีลูกผู้หญิงอีก”

ในที่สุดก็สักหลาดเพศไป จากไปเป็นเวลานานหลายสิบปี ยศสุดท้ายก่อนที่จะมาพบกัน เป็นนายพันเอกพิเศษ มีลูกสาว ๓ คน ลูกชาย ๒ คน ภรรยาเป็นอาจารย์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอฝากข้อคิดท่านทั้งหลายไว้ นักเข้าลูกสาวสามคนเป็นอย่างไร ลูกสาวจบ ม.๖ ทุกคน จบแล้วออกเลพลาดพาด ไปด้วยกฎแห่งกรรม จากที่พ่อทำให้กับลูก มาหาพ่อ พ่อก็เตะทิ้งรองเท้า มาหาแม่ แม่ก็บ่นจู้จี้ สอนลูกด้วยคำลูกด้วย ลูกก็เลยออกจากบ้านไป ไปร้องเพลงอยู่ตามไฮเต็ลตามโรงแรม ทำเสียหายน่าบัดสีในวงศ์ตระกูลเหลือเกิน ลูกชายสองคนดีหมด นี่แหละกฎแห่งกรรม

นักเข้าสามภรรยาที่ร้องไห้มาหา เพราะว่าบั้นทึกลึกฐาน จำได้ว่าบวชที่วัดนี้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ บั้นทึกไว้ว่า ไม่เชื่อตามใจ ลูกจะต้องเสียหายมากราบนมัสการเอาตามา อาตมาบอก ท่านจะแก้ไหมล่ะ ถ้าจะแก้ลาพักร้อนมาด้วยกันทั้งคู่ มาบ่นจริยกรรมฐาน ๗ วัน แล้วก็แผ่เมตตาให้ลูก อโหสิกรรมให้ลูกทุกวันๆ อย่าคำลูกอีกต่อไป ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ลูกมาแล้วก็อย่าไปพูดเรื่องเก่ามาเล่ากันใหม่โดยเด็ดขาด เอาเรื่องใหม่เลย ให้ลูกไปเรียนปริญญาต่อไป ก็ได้รับความกลับไป ลูกกลับทีละคน ไปตามน้องมาหมด พ่อแม่ไม่ได้ว่าอะไร นักเข้าทั้งสามคนก็ไปเรียนรามคำแหง สำเร็จปริญญาด้วยกันทั้งหมด และบัดนี้เข้าทำงานด้วยกันทั้งหมด ลูกสาวก็มานั่งวิปัสสนาที่นี้ด้วย

บางคนหาเงินหาทองร่ำรวยจริงๆ ได้มากเก็บไม่อยู่ ต้องไหลออกไปจนได้ มีเรื่องให้ไหลออกไป ก็เพราะเราใช้กรรมไม่หมด มันต้องใช้กรรมอยู่ตลอดไป อย่าไปเสียใจไม่ต้องไปหาหมอ ดูเราก็เป็นพิภกเสียเอง คือ สติเป็นพิภก หนุมานเป็นลิง คือจิตใจ ลักษณะราม คือธรรมะที่ประทับใจ ชาวพองบวิสุทธิใจคือพระลักษณะ น่ารัก น่าเอ็นดู น่าบูชา เขียวชอุ่ม เป็นพุ่มไผ่ อิทธิพลของบุญกุศล คลบันดาลให้จิตใจชุ่มชื้นเป็นเรื่องการกระทำของกรรม เพราะคนไม่มีบุญวาสนาทำอย่างนี้ไม่ได้ ต้องฝืนใจ คนที่จะดีได้ต้องฝืนใจได้ ถ้าฝืนใจไม่ได้รับรองเอาดีไม่ได้ ไปเกิดอยู่ที่ไหนก็เอาดีไม่ได้ จะไปบวชเป็นพระเป็นชีก็เอาดีไม่ได้

ดีไม่ได้แน่เพราะฝืนใจไม่ได้ ต้องไปตามกระแสลมและสายธาร ตามอารมณ์ตามใจตัวเองตลอดมาช้านานแล้ว จึงเอาดีไม่ได้ดังเหตุที่กล่าวมานี้ มีความหมายอย่างนั้น

เรื่องที่จะเล่าสู่กันฟังมีมาก มีหลายเรื่องก็จริง แต่หมดเวลาแล้ว ขอแนะนำโยมผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่าน จงอุทิศหัวใจอดทน เดินจงกรมนั่งปฏิบัติคู่กันไป

อย่างที่คุณหมอชโล คู่กับแม่ใหญ่มาช้านานนั้น ก่อนที่จะเข้าผลสมบัตินี้ได้ ๘๔ ชั่วโมง ราลึกชาติได้ว่าตัวเองเกิดที่บ้านมอญ จังหวัดราชบุรี ไปฆ่าเขาตายที่น้ำตกเอราวัณ พอเหตุการณ์ผ่านไปแล้ว เข้าผลสมบัตินี้ ลืม ! อาตมาจดไว้ครบ และเขาต้องไปตายตรงนั้นที่เดียวกฎแห่งกรรมอย่าลืมนะ ทำเขาไว้ ไปฆ่าเขาตายที่ ต.ท่าพุทรา อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี ที่กระท่อมหลังนั้น ตัวเองก็ต้องไปโดนฆ่าตายตรงนั้น

ขอฝากไว้ด้วยเป็นกฎแห่งกรรม ทำอะไรขอให้ทำให้จริงๆ ได้ผลจริงและสมคำ สมปรารถนาทุกประการด้วยกฎแห่ง
กรรม ที่ชี้แจงแสดงมาในวันนี้

.....

คัดลอกจาก ::

หนังสือกฎแห่งกรรม เล่ม 3

<http://www.jarun.org/>